

ل

لپته، لپته - **بُئبت** = بازی لپته، لپته بازی کردن.
لخ = نوبت دادن چمچه در وقت نان خوردن از یک ظرف، آش، اتاله، دلدۀ...؛ **لخ تر** مو فُدت، وُز اُم رنوبست = نوبت من بود "گرفتن چمچه"، اما من فراموش کردم..

لخ وپذداو، کِریا، نُوبهت = دادن چمچه برای یکدیگر در جریان خوردن، آش، اتاله، دلدۀ...
لُخک، لُخُخهَنک = مترسک؛ برای جلوگیری از خوردن عله در کشتزار.

لُخک = لخلخک آسیاب؛ چوب بالای سنگ آسیاب رویین.

لُخ-مِندد = لمس کردن، دست زدن به جان کسی؛ **تر دے پیخ** لُخ-مِندد نه بافت، تیفَنک ژرُبنچن پد = به رویش دست زدن نم شود، پشه او گزیده.

لُختک، لُختک سِتاو = غلیط، غلیط شدن، سخت شدن؛ **یه خُنبیه لُختک سیخ** = اتله سخت شده.

لُختخه سار = بی حرکت ماندن مثل مرده؛ در اثر مریضی؛ ماندگی؛ **یو پات بساه وے خو وزیر** دوند داد ددے، **یو لُخته سار سوت** = پادشاه وزیرش را چنان لت کرد که او حرکت کرده نمی توانست.

لُختاو = تَق-تَق کردن، صدای دلخراش؛ خارانیدن.

لُچ، لُچ چید = لت؛ عذاب؛ زدن؛ اه- ده لُچ خورد-مه-قَهت، سه واین قهر = ای بچه برای خود عذاب نیار، برو علف بیار؛ لت کردن.
لُچر = بولهوس، بیهوده، متکبر.

لُشک = چاودار.

لُغهر = گاوهای خانگی.

لُرُخک = روح خشن، کابوس.

لُرُخه = لرزه، تب، ملاریا.

لُرُخبتاو = لرزیدن.

لُقمه = لقمه.

لُقتاو = جنبانیدن.

لُقوه گے، لُقوه گرے = سرگردان، سرگردانی.

لُقوه = سرگردان؛ احمق؛ بی توجه؛ پراکنده.

لُقبتاو = جنباندن.

لُقبنجک؛ سِتاو = جنبیدن.

لُقیخک = ملاز؛ زبان کوچک در حلق انسان.

لُقوه = به رَعشه (لرزه) و فلج بخش‌هایی از صورت لُقوه گفته می‌شود.

لُلبون، لُلبون = لُلبو.

لوند = تنبل.

لُوهک = گل ماله با سنگ لشم؛ لوهک را عادتاً زنان انجام میدهند.

لُوهک بورج = سنگ لشم برای گل ماله یا لُوهک.

لُوهرس = حلاجی کردن پشم بز.

لُگند؛ لُگن = پطنوس، قاب.

لُدھق؛ سِتاو = چسب، چسپیدن.

لُی = توده درزه های غله؛ لی از غلهجات.

لُیاگ = زمین بی حاصل، کشت زمین بدون پارو.

لُکک = انگشت کوچک.

لُکهن، لُکهن دهد = سوراخ؛ درچوب؛ سوراخ کردن.

لُکبنک، لُبنُخک؛ افلاق = پای لُچ، بدون جراب؛ **خو پَنخ لُبنُخک** تر پا ذه = چموس هایت را بدون جراب در پا کن.

لُلهیک = آهنگ لالایی.

لُلا، لُلا = دوست، طفلانه.

لُمبه بُف = فربه، ورم؛ **جستون مه چستون**، لُمبه بُف ست پے بیر "قماچ" = چیستان: فربه زیر خاک است "قماچ".

لُننگ-ذارگ = چوب باریک، برای آویزان کردن کالا؛ **لُننگ-ذارگ** پرککت، پینسواز اند = چوب باریک (لُننگ) در دالان بیرون خانه.

لُنخے = دستمال ابریشمی؛ **شچ لُنخے یے چے** ردث نه فارت، **مگم شال قُبد** = حالا دستمال ابریشمی خوش کسی نمی آید، باید شالی باشد.

لُنچ، لُنچبن = گونه، گونه ها.

لُپ = زیاد، بسیار.

لُپتو = توپک از پلاستیک یا پشم برای بازی لپته؛ **خُلك اُم خه فُد**، **لپتو قَتے یام بازے چود**، **یه نهرم پوت قُد** = وقتیکه خورد بودم، من با لپتو بازی میکردم، آن نرم بود.

لا ای، لایک = عزیزم؛ در وقت گپ زدن با نوزاد.
 لاسپیر؛ ے = بیدرک، بیهوده، بیکاره.
 لاشه = لاشه.
 لاغ = مزاق.
 لاق = لاغر؛ مال ات سیتور اس بی وابنے لاق سُدج = حیوانات از بی علفی لاغر شدند.
 لُفچک = چوب نیم سوخته.
 لُنگک = سوتہ چراغ یا چراغ لویی که فتیله آن از مغز نی است.
 لُکھ، لُکھ = محکم؛ صحتمند؛ یو لُکھ آدم، وے ته یے یار قسنتین اند نه ذید = او آدم قوی است و کسی او را در پهلوانی نمی زند.
 لُکے، لُکے = محکم، قوی.
 لُندک = فریبه، قد بلند، لُندک: پهست قهیک ات فریبه آدم = لُندک: آدم پست قد و فریبه است.
 لُپتاو = به مشکل راه رفتن، قدم برداشتن.
 لُنبخ؛ نیم خوم = نیم خام؛ درست پخته نشده؛ نان.
 لُقمه یے خوم چیداو = پاره کردن؛ زنده کسی را قرت کردن؛ درداستانها.
 لولے = کولی؛ جپسی.
 لوفداو = گفتن، قصه کردن؛ خواستن؛ انتقاد کردن "غالغال کردن".
 لوگ-لوگ = صدا کردن غژگاو؛ بیکاره، بیهوده.
 لوقتاو = صدای لق-لق؛ قارج لپ بنخ پرنزد، دذ وے خه دوونبن، ژنبستاو-تے وے قیچ درون لوقت- وقتیکه اسپ آب زیاد میخورد، بعدا او را میدوانند، از درون شکم آن لق لق صدا میبراید.

لی = تلنبار (درزه های جمع شده). مدم.
 لهتاک = ب. شرشم، (کانولا-Canola).
 لهفج = لب (حیوانات)؛ برای انسان هم طور مخفیانه: ار چیز خه وے لهفج لقت = چطوری لبش کشال است؛ لبه (پوست): ملهخت لهفچین = لبه پوست.
 لهختاو = لنگیدن.
 لهش = دولک؛ چوبک الک-دولک بازی.
 لهش-بنبیت = بازی الک-دولک.
 لهق = تنبان.
 لهلگ = آب کثیف بعد از شستن ظروف.
 لهلگاف = گل آلود.
 لهپسک = لهپسک اس لهلگ سیتد دے = لهپسک از لهلگ غلیظ تر است.
 لهیف = لیاف.
 لهپشه = حاشیه ی تزئینی در اطراف دستمال و شال و گردن بند.
 لئر = رحل؛ رحل کتاب.
 لنق، لنقک، لاق = لیاف کهنه.
 لفهر = باتلاق نمک.
 لو، لو، لوو = دویدن زود، پریدن؛ یو غذه لو سوت خو، ذر دند = ان بچه گریخت و گم شد.
 لُنگر، لُنگر = لشکر.
 لُنا- زنج، چانه، الاشه، فُک؛ بیر لُنا = زنج "الاشه" پاهین؛ تیر لُنا = زنج "الاشه" بالا.
 لُناپناج = زنج "الاشه" پاهین؛ لُناپناجین-ین یے غور و ابسته = زنجها "الاشه ها" پاهین و ابسته به گوش استند.
 لُشم = لشم.
 لُقاب، لُقاب، نِقاب = نقاب.
 لیل = کالا، لباس.
 لیل-زند = کالا شویی.
 لیل-خنبیت = ظرف چوبی بری کالا شویی.
 لینگلچک = خبز زدن با یک پا.
 لیرخد، ریرخد = لرزه؛ یو چارک درو لیرخد ذاد = آن مرد را لرزه گرفت.
 لازر = یخ، سرد.
 لاک = لاک، موم.
 لاله تاف = سرخ، داغ.